

4. Тъй като в рамките на програмата „Еразъм“ идват повече на брой чуждестранни студенти в Нидерландия в сравнение с нидерландските студенти, които решават да завършат изцяло обучението си в чужбина, и на последно посочената група от студенти вместо „OV-studentenkaart“ се предоставя „преносимо финансиране за обучение“ в размер на 89,13 EUR месечно (стойност за 2013 г.), в крайна сметка само чуждестранните студенти в Нидерландия не получават нито плащане, нито облага под формата на „OV-studentenkaart“. Според Комисията това е пряка дискриминация по член 24 от Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки.
5. Тъй като понастоящем Нидерландия не е предприела всички мерки да прекрати различното третиране на чуждестранните студенти по отношение на възможността да ползват студентска карта за обществения транспорт („OV-studentenkaart“), Комисията стига до извода, че Нидерландия не е изпълнила задълженията си по член 18 ДФЕС (във връзка с член 20 ДФЕС и член 21 ДФЕС), както и по член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО.

(¹) Директива от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ, L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 2 юни
2014 г. — Skatteverket/David Hedqvist**

(Дело C-264/14)

(2014/C 245/09)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: David Hedqvist

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 2, параграф 1 от Директивата за ДДС (¹) да се тълкува в смисъл, че сделките, описани като обмяна на виртуална валута срещу традиционна валута и обратно, извършени от доставчика срещу вознаграждение, добавено при определянето на обменния курс, представляват възмездна доставка на услуга?
2. В случай на положителен отговор на първия въпрос, следва ли член 135, параграф 1 да се тълкува в смисъл, че горепосочените обменни сделки са освободени от данъчно облагане?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ, 2006 г., L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).